

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 22Csp/132/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117214967
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krzysztofek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2026:2117214967.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

22Csp/132/2017

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Michaelou Krzysztofek v právnej veci sporu žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XXX, D., proti žalovaným: 1/ Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Žižkova 11, Bratislava, IČO: 36 854 140, 2/ Aukčný Dom, s.r.o., so sídlom Pribinova 3351, Hlohovec, IČO: 36 253 073, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Eckmann, s.r.o., so sídlom Mierové námestie 14, Trenčín, IČO: 47 241 110, 3/ EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, o zaplatenie 9.786,20 Eur s príslušenstvom a iné, takto

rozhodol:

22Csp/132/2017

I. Súd žalobu v časti o určenie, že žalovaným v 1/ rade použitá okamžitá splatnosť záväzkov ako neprímerane vysoká sankcia spojená s neplnením záväzkov je neprijateľná zmluvná podmienka a v časti o určenie, že právne úkony žalovaného v 1/ rade smerujúce k realizácii výkonu záložného práva sú neplatné, z a m i e t a.

II. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ rade m a j ú voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

22Csp/132/2017

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 05.06.2017 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd (i) žalovanému v 1/ rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9.786,20 Eur titulom bezdôvodného obohatenia; (ii) určil, že úver zo dňa 03.01.2007, ktorý žalobcovi poskytol žalovaný v 1/ rade, je bezúročný a bez poplatkov; (iii) určil, že žalovaným v 1/ rade použitá okamžitá splatnosť záväzkov ako neprímerane vysoká sankcia spojená s neplnením záväzkov je neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ; (iv) právne úkony žalovaného v 1/ rade smerujúce k realizácii výkonu záložného práva zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedeného Okresným úradom - katastrálny odbor v D., okres D., obec D., katastrálne územie D., časť A: stavby súpisné číslo XXXX, E. F. G. XXXX/X, druh stavby X, popis stavby bytový dom - C. G. XXX, XXX, XXX, právny vzťah k parcele na ktorej leží stavba XXXX je evidovaný na liste vlastníctva číslo XXXX, časť B: byty a nebytové priestory vchod: C. XXX, X.p., byt č. XX, podiel priestoru na spoločných častiach a

spoločných zariadeniach domu 6824/417304, účastník právneho vzťahu: XX, vlastník B. A., C. XX, D., SR, dátum narodenia XX.XX.XXXX, spoluvlastnícky podiel 11, sú neplatné; (v) náhrady trov konania.

2. Tunajší súd rozsudkom č.k. 22Csp/132/2017-218 zo dňa 16.01.2018 žalobu žalobcu zamietol a žalovaným v 1/ až 3/ rade priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu. Po podaní odvolania žalobcom vo veci rozhodol Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 21CoCsp/12/2023-301 zo dňa 28.11.2024, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie v jeho I. výroku o zamietnutí žaloby - v časti o zaplatenie sumy 9.786,20 Eur titulom bezdôvodného obohatenia, a - v časti o určenie, že úver zo dňa 3.1.2007, ktorý žalobcovi poskytol žalovaný v 1/ rade, je bezúročný a bez poplatkov, potvrdil, a v zostávajúcej časti I. výrok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie i čo sa týka výroku II. predmetného rozsudku súdu prvej inštancie. Rozsudok tunajšieho súdu 22Csp/132/2017-218 zo dňa 16.01.2018 nadobudol v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 21CoCsp/12/2023-301 zo dňa 28.11.2024 právoplatnosť dňa 29.01.2025.

3. Vzhľadom k tomu, že o žalobe žalobcu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia a v časti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého žalobcovi zo strany žalovaného v 1/ rade už bolo právoplatne rozhodnuté, súd rozhodoval už len vo zvyšnej časti, v ktorej Krajský súd v Trnave zrušil predchádzajúci rozsudok súdu prvej inštancie s tým, že je potrebné zo strany súdu prvej inštancie potrebné posúdiť zmluvne dojednanie strán o zročnosti celého zostatku dlhu, ktorá je primárnym predpokladom posúdenia predčasnej splatnosti dlhu a taktiež odstrániť vadu žaloby (v časti určenia, že právne úkony žalovaného v 1/ rade smerujúce k realizácii výkonu záložného práva sú neplatné) a posúdiť prípustnosť žaloby.

4. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 03.01.2007 uzatvoril ako dlžník so žalovaným v 1/ rade ako veriteľom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX (ďalej len „Zmluva“), pričom záväzok dlžníka z predmetnej zmluvy bol zabezpečený záložným právom zriadeným v prospech žalovaného v 1/ rade, na zabezpečenie pohľadávky podľa Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. XXXXXX/XXX/X, zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, vedeného Okresným úradom - katastrálny odbor v D., okres D., obec D., katastrálne územie D., Časť A: Stavby H. G. XXXX, E. F. G. XXXX/X, Druh stavby X, Popis stavby bytový dom - C. G. XXX,XXX,XXX, Právny vzťah k parcele na ktorej leží stavba XXXX je evidovaný na liste vlastníctva číslo XXXX, Časť B: Byty a nebytové priestory Vchod: C. XXX, X.p.. Byt č. XX, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu XXXX/XXXXXX, Účastník právneho vzťahu : XX, Vlastník B. A., C. XX, D., H., Dátum narodenia XX.XX.XXXX, Spoluvlastnícky podiel 1/1.

5. Žalovaný v 1/ rade mal žalobcovi poskytnúť úver vo výške 670.000,- Sk v prepočte 22.239,93 Eur. Reálne poskytol žalovaný v 1/ rade žalobcovi úver vo výške 665.310,- Sk v prepočte 22.084,25 Eur, pretože si odpočítal poplatok za poskytnutie úveru vo výške 4.690,- SK t.j. 155,68 Eur. Zmluvné strany sa dohodli, že dlžník splatí úver najneskôr do 30 rokov od termínu jeho dočerpania. Žalobca na úver zaplatil 31.870,45 Eur, pričom úver preplatil o 9.786,20 Eur. Napriek tomu, že žalobca zaplatil 31.870,45 Eur za poskytnutých 22.084,25 Eur žalovaný v 1/ rade oznámil žalobcovi, že eviduje pohľadávku, ktorú žiada zaplatiť, a to vo výške 19.544,11 Eur, pre ktorú vyhlásil mimoriadnu splatnosť, čo je v demokratickom štáte netolerovateľné, pretože ide zo strany dodávateľa o úžeru. Žalobca bol povinný platiť splátky vo výške 4.310,- Sk, v prepočte 143,07 Eur, ktoré platil. Žalobca mal zaplatiť podľa zmluvy ku dňu zosplatnenia úveru za 101 mesiacov 14.078,94 Eur. K tomuto dňu zosplatnenia zaplatil žalobca 15.570,45 Eur. Na základe uvedeného nebol dôvod, aby žalovaný v 1/ rade zosplatnil úver. Žalobca platil ďalej a od spoplatnenia úveru zaplatil ešte 16.300,- Eur. Spolu žalobca zaplatil žalovanému v 1/ rade 31.870,45 Eur, pričom poskytnutý úver bol vo výške 22.084,25 Eur. Ide o neprimerané zosplatnenie úveru - banka nastavila zmluvné podmienky tak, že po zosplatnení úveru ju už platenie v splátkach nezaujíma a bežný spotrebiteľ je odkázaný na bezvýhodiskovú životnú situáciu, na ktorej konci je strata strechy nad hlavou. Podľa žalobcu banky majú povinnosť postupovať nielen v súlade so zákonom, bankovou obozretnosťou, ale voči obyčajným spotrebiteľom predovšetkým primerane a v súlade s odbornou starostlivosťou a dobrými mravmi (§ 2 písm. u) a § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), aby spotrebiteľov nevystavila neprimeranému výkonu záložného práva a záložné právo má byť výhradne iba „ultima ratio“ spôsobom uspokojenia pohľadávky. Banka nerešpektovala nič -žiadnu primeranosť vo svojom postupe a za každú cenu chce vykonať záložné právo, preto ide o neplatný právny úkon s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka.

6. Žalobca poukázal i na to, že Zmluva o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX bola uzavretá na základe nekalých praktík a do zmluvy boli včlenené neprijateľné podmienky, porušujúce § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobca žiadal, aby súd podmienky vyhlásil za neprijateľné podľa § 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý platil v čase keď tieto skutočnosti nastali. Namietal, že pri uzatváraní zmluvy nebola poskytnutá odborná pomoc. Žalovaný v 1/ rade zanedbal svoju povinnosť odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u) zákona o ochrane spotrebiteľa). Podľa neho došlo k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluva je formulárová, typová a predtlačená a žalobca nemohol jej obsah ovplyvniť, musel zmluvu podpísať v celku jedným podpisom. Dodávateľ - banka dňa 20.05.2015 zaslala žalobcovi Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, čím použila nekalú praktiku, a neprijateľnú podmienku: Občiansky zákonník ustanovenie § 53 ods. 4) písm. k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, a preto ide o neplatný právny úkon, z ktorého nemôžu plynúť platné právne účinky. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.11.2012, spis. zn. 18Co/109/2011, Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 17Co/183/2014, Krajského súdu v Prešove 14Co/51/2012, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16Co/100/2013 zo dňa 25.07.2013, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, spis. zn. PL. ÚS16/95 zo dňa 24.05.1995 a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS107/07.

7. Žalobca v podaní zo dňa 11.10.2021 okrem iného uviedol, že úver je zaplatený v celom rozsahu žalovanému v 1/ rade a preplatený o sumu 9.786,20 Eur, pričom doposiaľ je sporná pohľadávka, ktorú mal žalovaný v 1/ rade postúpiť postupníkovi, čo odôvodňuje návrh na pripustenie do konania žalovaného v 3/ rade. Dňa 03.01.2007 mala byť uzavretá úverová zmluva na úver 22.239,93 Eur, dňa 09.12.2014 mal žalovaný v 1/ rade vyzvať na úhradu sumy 844,99 Eur, dňa 21.05.2015 mal žalovaný v 1/ rade oznámiť zosplatenie úveru a žiadať 20.591,82 Eur, dňa 12.08.2015 mal žalovaný v 1/ rade oznámiť začatie výkonu záložného práva pre 19.544,11 Eur, dňa 09.01.2017 mal žalobca k uvedenému dňu zaplatiť 16.300,- Eur, dňa 28.03.2017 mal žalovaný v 1/ rade oznámiť vyčíslenie zostatku úveru vo výške 7.581,14 Eur, dňa 10.12.2018 mal žalovaný v 1/ rade v konaní 20Csp/203/2018 žiadať sumu 3.789,33 Eur, dňa 08.08.2019 mal žalovaný v 1/ rade postúpiť pohľadávku na postupníka v neurčenej sume. Žalobca - spotrebiteľ namietal obsah zmluvy o postúpení, považuje ju za neplatný právny úkon pre neexistenciu pohľadávky, popieral pohľadávku, ktorá mala byť predmetom postúpenia v sume 9.261,86 Eur ako vyplýva z listiny nazvanej Príloha k Zmluve o postúpení pohľadávok medzi Československá obchodná banka, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o. zo dňa 21.07.2019.

8. Žalovaný v 1/ rade sa vyjadril k žalobe tak, že žaloba je nedôvodná a neopodstatnená v celom rozsahu. Žalobca okresnému súdu predložil podanie, ktoré je vnútorne rozporné a zmätočné. Žaloba neobsahuje presný, určitý, zrozumiteľný a vykonateľný petít a už len z tohto dôvodu jej nie je možné vyhovieť. Podľa žalovaného v 1/ rade predmetný úver nie je spotrebiteľským úverom podľa zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 711986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej v texte ako: „Zákon o spotrebiteľských úveroch“). Na základe úverovej zmluvy bola žalobcovi poskytnutá suma vo výške 22.239,93 Eur. Uvedená suma bola načerpaná dňa 04.01.2017 na bežný účet žalobcu na základe jeho žiadosti zo dňa 03.01.2017. Žalobca zadal prevodný príkaz na úhradu sumy 155,68 Eur (predstavujúcej poplatok za poskytnutie úveru) dňa 03.01.2017, teda tvrdenie žalobcu, že mu žalovaný v 1/ rade neposkytol dohodnutú sumu a sám si odpočítal poplatok za poskytnutie úveru, nie je pravdivé. Podľa ust. § 1 ods. 2 písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver. Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované právnou úpravou a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky. Uvedené platí aj pre Záložnú zmluvu. Medzi stranami sporu prebehol štandardný kontraktálny proces, ktorého výsledkom bolo uzavretie predmetných zmlúv. Žalovaný v 1/ rade konal v súlade s požiadavkami odbornej starostlivosti - nedopustil sa žiadnej nekalej obchodnej praktiky. Medzi žalovaným v 1/ rade a novým veriteľom žalovaným v 3/ rade došlo dňa 30.07.2019 k uzavretiu Zmluvy o postúpení pohľadávky a nový veriteľ uhradil dňa 07.08.2019 žalovanému v 1/ rade dohodnutú odplatu, čím zmluva nadobudla účinnosť, ktorá je v spise 20Csp/203/2018. Žalovaný v 1/ rade teda nie je pasívne vecne legitimovaný v tomto konaní a súd aj z tohto dôvodu nemôže žalobe vyhovieť. Rovnako nie je pasívne vecne

legitimovaný žalovaný v 2/ rade. Na základe vyššie uvedeného je podľa žalovaného v 1/ rade zrejme, že žaloba je nedôvodná v celom rozsahu.

9. Žalovaný v 2/ rade sa vyjadril k žalobe tak, že žalobca sa rozhodnutím vo veci samej domáha viacerých nárokov. Z navrhovaných petitov je však zrejme, že tieto smerujú výlučne voči žalovanému v 1/ rade a žiadny z navrhovaných petitov sa nedotýka žalovaného v 2/ rade. Z tohto dôvodu žalovaný v 2/ rade najmä namietal, že nie je vôbec pasívne vecne legitimovaným subjektom sporu. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu o podmienkach a okolnostiach, za ktorých mal vstúpiť do zmluvných vzťahov so žalovaným v 1/ rade, tak žalovaný v 2/ rade nebol týchto právnych úkonov účastný, a preto sa k tejto časti podanej žaloby nevedel akýmkoľvek spôsobom bližšie vyjadriť. Z informácii a z podkladov, ktoré mal žalovaný v 2/ rade k dispozícii, mal však žalovaný v 2/ rade za to, že úverová zmluva uzatvorená medzi žalobcom ako dlžníkom na jednej strane a žalovaným v 1/ rade ako veriteľom na strane druhej je perfektným právnym úkonom. V prípade, ak žalobca v žalobe poukazuje na niekoľko vybraných údajných neprijateľných podmienok príslušnej úverovej zmluvy, žalovaný v 2/ rade tvrdil, že v prípade, ak by sa aj konajúci súd stotožnil s argumentáciou žalobcu v tomto smere, nemala by táto skutočnosť žiadny vplyv na úverovú zmluvu ako celok. Všetky žalobcom uvádzané zmluvné dojednania, ktoré podľa jeho názoru majú predstavovať tzv. neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, je totiž nepochybne možné oddeliť od ostatného textu zmluvy. Aplikujúc potom § 41 Občianskeho zákonníka je zrejme, že prípadnou neplatnosťou by mohli byť nanajvýš dotknuté len vybrané konkrétne zmluvné dojednania bez dopadu na zostávajúci text príslušnej úverovej zmluvy. Žalovaný v 2/ rade ďalej považoval za potrebné uviesť, že výkon záložného práva formou dohodnutou v príslušnej zmluve o zriadení záložného práva a v súlade so zákonnou úpravou nemôže predstavovať výkon práv v rozpore so zákonom, či výkon práv v rozpore s dobrými mravmi. Je výlučne vecou a rozhodnutím veriteľa resp. záložného veriteľa, v prejednávanej veci žalovaného v 1/ rade, v akom časovom okamihu, po splnení zákonných podmienok, pristúpi k výkonu záložného práva. Žalovaný v 2/ rade napokon poukázal na to, že inštitút dobrovoľnej dražby tvorí esenciálnu súčasť právneho poriadku Slovenskej republiky a ide o inštitút, ktorý prešiel testom primeranosti, zákonnosti a ústavnosti v mnohých súdnych konaniach. Podľa názoru žalovaného v 2/ rade skutočnosť, že žalovaný v 1/ rade realizuje vo vzťahu k predmetu zálohu výkon záložného práva, nemôže spôsobovať nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu. V prípade výkonu záložného práva aj formou výkonu dobrovoľnej dražby sa jedná o výkon práva v súlade so zákonom, a to jednak s Občianskym zákonníkom, a jednak so zákonom č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov. V zmysle § 151 j ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, že ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona, alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak. Záložné právo na zabezpečenie pohľadávky žalovaného v 1/ rade v danom prípade bezpochyby vzniklo na zmluvnom základe. Povinnosť žalobcu ako záložcu strpieť výkon záložného práva je pritom zakotvená priamo v § 151m ods. 4 vete prvej Občianskeho zákonníka. Výkonom záložného práva sledoval žalovaný v 1/ rade absolútne legitímny cieľ, a to uspokojenie svojej pohľadávky z úverovej zmluvy spôsobom dovoleným zákonom. Keďže podľa § 853 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že § 3 Občianskeho zákonníka nemožno použiť na právne vzťahy medzi záložnými veriteľmi a vlastníkom bytu alebo rodinného domu pri zániku jeho vlastníctva na základe uplatnenia záložného práva, je poukaz žalobcu na kategóriu dobrých mravov v súvislosti s výkonom záložného práva celkom nedôvodný. Čo sa týka ústavného práva na nedotknuteľnosť obydlia, žalovaný v 2/ rade zdôraznil, že uvedené právo nie je absolútne a „stojace“ nad inými právami. Právo na ochranu obydlia nemôže byť povýšené ani nad právom žalovaného v 1/ rade uspokojiť svoju pohľadávku. Žalovaný v tomto smere jednak poukázal na čl. 12 ods. 1 vetu prvú Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorej ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i právach, a jednak na ods. 4 uvedeného článku, podľa ktorého nikomu nesmie byť spôsobená ujma na právach pre to že uplatňuje svoje základné práva a slobody. Ak si teda žalovaný v 1/ rade voči žalobcovi uplatnil svoje zákonné právo domáhať sa voči jeho osobe zaplatať dlžnej sumy výkonom záložného práva k predmetu zálohu, nemôže byť takýto postup na ujmu žalovaného v 1/ rade a žalobca nemôže právne akceptovateľným spôsobom založiť svoju obranu na konštatovaní o ochrane jeho vlastníckeho práva.

10. Žalovaný v 3/ rade sa vyjadril k žalobe tak, že úver poskytnutý zo Zmluvy nie je spotrebiteľským úverom v zmysle zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona

Slovenskej národnej rady č. 711986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZoSÚ“). Žalobca sa v zmysle podanej žaloby domáha určenia neplatnosti právnych úkonov smerujúcich k výkonu záložného práva. Podľa žalovaného v 3/ rade určenie právnej skutočnosti, akou je aj platnosť či neplatnosť Zmluvy a iných právnych úkonov, sa možno domáhať za podmienky, že možnosť určenia takejto skutočnosti vyplýva z osobitného právneho predpisu. Žalobca v podanej žalobe neuviedol príslušný osobitný právny predpis, z ktorého by možnosť určenia neplatnosti právnych úkonov smerujúcich k výkonu záložného práva vyplývala. Podľa názoru žalovaného v 3/ rade, žaloba na určenie neplatnosti právnych úkonov smerujúcich k výkonu záložného práva, ako žaloba podľa ust. § 137 písm. d) CSP nemá oporu v zákone, keďže možnosť jej podania nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu. Podľa dôvodovej správy k CSP bolo záujmom zákonodarcu pri rozdelení pôvodného ust. § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (v zmysle ktorého bolo možné podať žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu ako právnej skutočnosti, ak je na tom naliehavý právny záujem) „vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti/platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a mŕňajú sa účelu žaloby určovacej“. Nakoľko zákon jednoznačne stanovuje, že rozhodnúť o určení právnej skutočnosti má konajúci súd oprávnenie len v prípade, ak to vyplýva z osobitného predpisu, tak skúmanie splnenia tejto podmienky je nevyhnutné pre rozhodnutie v danej veci a súd je povinný z úradnej povinnosti skúmať splnenie zákonných predpokladov na vydanie rozhodnutia o určení právnej skutočnosti. Na základe uvedeného mal žalovaný v 3/ rade za jednoznačne preukázané, že žaloby o určenie právnej skutočnosti sú prípustné len vtedy, ak ich pripúšťa osobitný predpis, napr. určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru podľa Zákonníka práce, výpovede nájmu bytu podľa Občianskeho zákonníka, uznesenia valného zhromaždenia podľa Obchodného zákonníka alebo dobrovoľnej dražby podľa zákona o dobrovoľných dražbách. S ohľadom na absenciu osobitného právneho predpisu v podanej žalobe, z ktorého by vyplývala možnosť podania predmetnej žaloby žalobcu, konajúci súd nie je v zmysle zákona oprávnený rozhodnúť o určení neplatnosti právnych úkonov. Žalovaný v 3/ rade tiež uviedol, že je potrebné zobrať na zreteľ požiadavku ustanovenia § 53 ods. 12 OZ, podľa ktorého neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením Zmluvy v dobe uzatvorenia Zmluvy a na všetky ostatné podmienky Zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. K hodnoteniu Zmluvy preto nemožno pristúpiť v čisto všeobecnej rovine, nestačí len všeobecná konštatácia alebo tvrdenie o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ale je nutné danú zmluvnú podmienku posúdiť vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu, posúdiť jej aplikáciu v danom prípade, či došlo k zneužitiu zmluvných podmienok v neprospech spotrebiteľa a to predovšetkým vo vzťahu k porušeniu povinností dlžníka, ktoré mu zo zmluvného vzťahu vyplývali. V tejto súvislosti žalovaný v 3/ rade poukázal na skutočnosť, že aj v prípade, ak by Zmluva obsahovala neprijateľnú zmluvnú podmienku, s čím však žalovaný v 3/ rade nesúhlasil, tak neplatné by bolo v zmysle ust. § 41 OZ len predmetné ustanovenie Zmluvy a v žiadnom prípade nenastáva absolútna neplatnosť Zmluvy. Žalobca neuviedol, akým spôsobom zmluvné podmienky, ktoré ani konkrétne nešpecifikoval, spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Vo vzťahu k určení, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je neprijateľná zmluvná podmienka, žalovaný v 3/ rade uviedol, že právo veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť spotrebiteľského úveru vyplýva priamo z ust. § 53 ods. 9 OZ. Žalobca považuje zosplatenie úveru za neprimerane vysokú sankciu spojenú s neplnením záväzkov v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. k) OZ. V tomto smere žalovaný v 3/ rade uviedol, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nie je sankciou, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, ale ide len o stratu možnosti splatiť pohľadávku, ktorá v tom čase existuje, v mesačných splátkach. V žiadnom prípade teda nejde o sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť ako sankciu nakoľko pohľadávka, ktorú má žalobca zaplatiť vznikla už vyplatením úveru žalobcovi. Navyše žalovaný v 3/ rade považoval za absurdné, aby právo veriteľa (upravené v ustanoveniach o ochrane spotrebiteľa) bolo považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku, resp. aby zákonné ustanovenie ochraňujúce spotrebiteľa bolo vyhlásené súdom za neprijateľné. Zároveň skutočnosť, že obsah Zmluvy bol vopred pripravený právnym predchodcom žalovaného v 3/ rade neznamená existenciu neprijateľných zmluvných podmienok a už vôbec uvedené nemá za následok absolútnu neplatnosť Zmluvy. Vopred pripravený obsah zmluvy dodávateľom nie je v zmluvných vzťahoch ničím výnimočným, pretože návrh zmluvy, resp. zmluvu v písomnej podobe vždy musí niektorá zo zmluvných strán pripraviť. Opačným výkladom by bolo nutné právne uzavrieť, že všetky zmluvy, ktoré uzatvárajú napr. štátne energetické podniky, banky alebo mobilní operátori sú neplatné. Samotná Zmluva neobsahuje prekvapivé alebo zavádzajúce ustanovenia alebo formulácie. Výkladom individuálneho dojednaní zmluvných podmienok v zmysle podanej žaloby by potom nebolo možné individuálne dojsť k akúkoľvek zmluvu so spotrebiteľom. Zároveň platí, že neprijateľnou nie je taká zmluvná podmienka, ktorá bola individuálne dojednaná. Formulárová povaha zmluvnej podmienky

(a teda nie je osobitné vyjednanie) je teda iba predpokladom pre úvahu o jej neprijateľnosti a predstavuje tak podmienku, a nie dôvod zakladajúci neprijateľnosť. Dôvodom neprijateľnosti zmluvnej podmienky je vždy značná nerovnováha, ktorú v právnom vzťahu v neprospech spotrebiteľa zakladá, z čoho vyplýva, že záver o neprijateľnosti zmluvnej podmienky sa nevyhnutne bez kvalifikovaného zdôvodnenia takejto nerovnováhy nezaobíde. Žalovaný v 3/ rade uviedol, že v danom prípade spíňa Zmluva všetky náležitosti vyžadované zákonom, úkony majú písomnú formu, boli uzavreté slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Žalobca sa v podanej žalobe navyše nedomáha určenia neprijateľných zmluvných podmienok v časti navrhovaného petitu a rovnako tak neuplatňuje žiaden nárok v súvislosti s neprijateľnými zmluvnými podmienkami a preto žalovaný v 3/ rade považoval žalobu za nedôvodnú.

11. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného v 1/ rade poprel tvrdenia žalovaného v 1/ rade a uviedol, že žalobca ako spotrebiteľ podal žalobu proti žalovanému v 1/ rade v roku 2017, kedy úver bol vedený žalovaným v 1/ rade ako bankou, ktorá ho mala poskytnúť a ktorej zaplatil za úver. Žalovaný v 1/ rade je pasívne vecne legitimovaný, pretože postúpením pohľadávky úhrady za úver nepostúpil. Postupník disponuje úverovou dokumentáciou a nie peniazmi. Žalobca namietal obsah zmluvy o postúpení, považuje ju za neplatný právny úkon pre neexistenciu pohľadávky, poprel pohľadávku, ktorá mala byť predmetom postúpenia v sume 9.261,86 Eur ako vyplýva z listiny nazvanej Príloha k Zmluve o postúpení pohľadávok medzi Československá obchodná banka, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o. zo dňa 21.07.2019.

12. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného v 2/ rade poprel tvrdenia žalovaného v 2/ rade. Žalovaný v 2/ rade zasiahol do práv a právom chránených záujmov žalobcu ako spotrebiteľa, pričom je pasívne vecne legitimovaný. Žalobca ako spotrebiteľ ako dominus litis určuje stranu žalovaných. Žalobca musel žalovať žalovaného v 2/ rade, ktorý ohrozoval ústavne garantované práva žalobcu, pretože nemal inú možnosť domáhať sa ochrany pred jeho ohrozujúcim konaním iba podanou žalobou na všeobecnom súde. Žalovaný v 2/ rade tvrdí vo vyjadrení, že úverová zmluva je „perfektným právnym úkonom“, avšak žiadnym spôsobom ani žiadnym dôkazom svoje tvrdenie neosvedčil. Konštatovania žalovaného v 2/ rade o neprijateľných podmienkach sú irelevantné. Výkon záložného práva musí byť v súlade so zákonom, v opačnom prípade nejde o konanie záložného veriteľa v súlade so zákonom. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaného v 2/ rade, ktorým tvrdí, že výkon záložného práva je výlučne vecou a rozhodnutím veriteľa resp. záložného veriteľa, v tomto tvrdení sa žalovaný v 2/ rade mýli, pretože ide o zmluvné právne úkony vo vzťahu k zálohu, a to dvoch zmluvných strán a nie iba jednej. Inštitút dobrovoľnej dražby je inštitútom týkajúcim sa dobrovoľnej dražby a nie nedobrovoľnej dražby. Žalobca ako spotrebiteľ nemal záujem o dobrovoľnú dražbu. Žalobca namietal proti konaniu dražby, pričom žalovaný v 2/ rade mal v úmysle vykonať nedobrovoľnú dražbu proti vôli záložcu. Formálne citácie Občianskeho zákonníka o záložnom práve a výkone záložného práva uvedené žalovaným v 2/ rade neobstoja, pretože rozhodujúca je vôľa záložcu. Tvrdenia žalovaného v 2/ rade sú vytrhnuté z kontextu, pretože zákon poskytuje ochranu rovnako všetkým a nie výlučne žalovaným, pričom sa vo vyjadrení snaží žalovaný v 2/ rade favorizovať práva žalovaných. Právo na ochranu obydlia je základným právom, ktoré je neodhateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné a tvrdenie žalovaného v 2/ rade o absolútnosti je irelevantné. Žalovaný v 2/ rade ako dražobník je povinný rešpektovať vôľu vlastníka veci a nemá právo nakladať s vecami vlastníka ak vlastník mu vec na draženie neposkytol. Žalobca má právo akceptovateľným spôsobom založiť svoju obranu, pretože si žalovaný v 1/ rade neuplatnil svoje právo v čase, kedy si ho mohol uplatniť, pričom súd zamietol žalobu o zaplatenie pohľadávky, ktorú žiadal v súdnom konaní žalobou priznať žalovaný v 3/ rade ako postupník, z dôvodu premlčania, pričom sa premlčalo i záložné právo. Žalobca spotrebiteľ nemá voči žalovanému ani v 1/, ani v 2/ a ani v 3/ rade žiadnu povinnosť ani žiadny záväzok.

13. Po vrátení veci súdu prvej inštancie vo zvyšnej časti, v ktorej Krajský súd v Trnave zrušil predchádzajúci rozsudok súdu 1. inštancie s tým, že je potrebné zo strany súdu prvej inštancie potrebné posúdiť zmluvne dojednanie strán o zrochnosti celého zostatku dlhu, ktorá je primárnym predpokladom posúdenia predčasnej splatnosti dlhu a taktiež odstrániť vadu žaloby (v časti určenia, že právne úkony žalovaného v 1/ rade smerujúce k realizácii výkonu záložného práva sú neplatné) a posúdiť prípustnosť žaloby, súd uznesením č.k. 22Csp/132/201-320 zo dňa 09.04.2025 vyzval žalobcu, aby podanie doručené súdu dňa 09.06.2017 v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia doplnil o náležitosti podania v zmysle § 127 ods. 1 CSP v spojení s § 132 až § 136 CSP.

14. Na uvedenú výzvu žalobca reagoval podaním zo dňa 12.05.2025, v ktorom uviedol, že žiada, aby súd určil, že právne úkony žalovaného v 1/ rade smerujúce k realizácii výkonu záložného práva zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedeného Okresným úradom - katastrálny odbor v D., okres D., obec D., katastrálne územie D., Časť A: Stavby Súpisné číslo XXXX, na parcele číslo XXXX/X, Druh stavby X, Popis stavby bytový dom - C. G. XXX, XXX, XXX, Právny vzťah k parcele na ktorej leží stavba XXXX je evidovaný na liste vlastníctva XXXX, Časť B: Byty a nebytové priestory, Vchod: C. XXX, X.p. , Byt č. XX, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu 6824/417304, účastník právneho vzťahu: XX, Vlastník: B. A., C. XX, D., SR, Dátum narodenia XX.XX.XXXX, Spoluvlastnícky podiel 1/1., sú neplatné, a to konkrétne neplatný je právny úkon žalovaného v 1/ rade Oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 21.05.2015, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 08.08.2019 na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., Upozornenie pred realizáciou dobrovoľnej dražby zo dňa 19.08.2019 na návrh žalovaného v 1/ rade.

15. Zároveň tiež uviedol, že neplatné sú teda všetky úkony žalovanej Banky, ktoré urobila po dni 21.05.2015, a to Začatie výkonu záložného práva od 12.08.2015, keďže žalovaný v 1/ rade nepoužil svoje právo najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, a to do 20.12.2014. Na základe absolútne neplatného právneho úkonu zo dňa 21.05.2015 žalovaná Banka urobila i ďalšie neplatné úkony, a to z 08.08.2019 Oznámenie o postúpení pohľadávky, pričom išlo o postúpenie nesplatenj pohľadávky na EOS KSI Slovensko, s.r.o. ku dňu 30.07.2019, ktorá spoločnosť 19.08.2019 bez právneho dôvodu upozornila pred realizáciou dobrovoľnej dražby, že môže realizovať predaj založenej nehnuteľnosti formou dobrovoľnej dražby. Žalovaný v 1/ rade mal postúpiť i záložné právo na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako vyplýva z listu vlastníctva č. XXXX pre okres, obec a katastrálne územie D., pričom ide o neplatný právny úkon ako i neplatný zápis v katastri nehnuteľností. Žalovaný v 2/ rade urobil s poukazom na vyššie uvedené neplatné úkony dňa 17.05.2017 tiež neplatný úkon, a to Výzvu na umožnenie obhliadky za účelom vypracovania znaleckého posudku z poverenia žalovaného v 1/ rade organizáciou dobrovoľnej dražby nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalobcu, ako i oznámenie termínu obhliadky stanoveného na deň 13.06.2017 o 10.00 hod. Dňa 04.01.2007 žalovaný v 1/ rade mal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 670.000,- SK v prepočte denným kurzom 34,321 SK/1 Eur, a to celkom v sume 19.521,57 Eur. 03.01.2007 v deň podpisu zmluvy bol denný kurz 34,379 SK/ 1 Eur a úver 19,488,64 Eur. 01.01.2009 bol úver prepočítaný žalovaným v 1/ rade konverzným kurzom 30,126 SKK/ 1 Eur pričom žalovaný mal za to, že poskytol úver v sume 22.239,93 Eur a z toho dôvodu pri výpočte pohľadávky vychádzal z takto ním uvedenej sumy úveru, pričom žalobcovi taký úver nikdy neposkytol. Je nesporné, že došlo ku kurzovému rozdielu v sume 2.718,36 Eur, ktorý kurzový rozdiel si žalovaný v 1/ rade podľa zásad Zákona o účtovníctve mal zaúčtovať do kurzovej straty a nie zaťažiť žalobcu na zaplatenie v jeho neprospech. Keďže žalovaný v 1/ rade si za úver zinkasoval poplatok za poskytnutie úveru vo výške 4.690,- SK, tak neposkytol žalobcovi ani úver podľa úverovej zmluvy. Reálne poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver v sume 665.310,- SK, čo predstavovalo pri dennom kurze 34,321 SK/ 1 Eur sumu 19.384,92 Eur. Zo sumy 19.384,92 Eur žalobca zaplatil na úver 31.841,84 Eur, z čoho je nesporné, že istinu úveru zaplatil a preplatil až o sumu 12.456,92 Eur. Vzhľadom na skutočnosť, že úver žalovaný v 1/ rade podľa neho zosplatnil a žiadal zaplatiť celú pohľadávku, ako i s poukazom na ust. § 566 Občianskeho zákonníka, keďže žalobca poskytol čiastočné plnenia vo výške 16.300,- Eur, ktorú sumu započítal žalovaný v 1/ rade na istinu zostatku úveru, ku dňu 09.01.2017 bol tak úver celkom zaplatený, pretože podľa predpísaných splátok v mene Eur mal žalobca do 20.01.2017 zaplatiť celkom sumu 16.925,14 Eur, a to splátky splatné k 20.01.2007 sumu 88,78 Eur, splátky splatné od 20.02.2007 do 20.01.2010 v sume 143,05 Eur, splátky splatné od 20.02.2010 v sume 134,88 Eur, splátky splatné od 20.02.2013 do 20.01.2017 v sume 142,31 Eur, a to z dôvodu zmeny úrokovej sadzby. Žalobca namietal i obsah zmluvy o postúpení pohľadávky na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., ktorú považuje za neplatný právny úkon pre neexistenciu pohľadávky, pre nesplatenú pohľadávku, pre absenciu náležitosti podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, tiež poprel pohľadávku, ktorá mala byť predmetom postúpenia ako vyplýva z listiny nazvanej Príloha k Zmluve o postúpení pohľadávok medzi Československá obchodná banka, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o. zo dňa 21.07.2019.

16. Podaním zo dňa 03.09.2025 žalovaný v 3/ rade poukázal na to, že vo vzťahu k namietanej neplatnosti zosplatnenia žalobca doposiaľ nekonkretizoval, v čom konkrétne má spočívať neprijateľnosť zmluvnej podmienky možnosti veriteľa využiť predčasné zosplatnenie úveru v prípade splnenia zákonných podmienok. Podľa názoru žalovaného v 3/ rade chýba konkretizácia, v čom uvedená podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pričom pri posudzovaní neprijateľných zmluvných podmienok je vždy potrebné zobrať na zreteľ

požiadavku ustanovenia § 53 ods. 12 OZ, podľa ktorého neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe jej uzatvorenia ako aj na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Nestačí len všeobecná konštatácia alebo tvrdenie o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ale je nutné danú zmluvnú podmienku posúdiť vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu, posúdiť jej aplikáciu v danom prípade, či došlo k zneužitiu zmluvných podmienok v neprospech spotrebiteľa, a to predovšetkým vo vzťahu k porušeniu povinností dlžníka, ktoré mu zo zmluvného vzťahu vyplývali. Vo vzťahu k určeniu, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je neprijateľná zmluvná podmienka žalovaný v 3/ rade uviedol, že právo veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť spotrebiteľského úveru vyplýva priamo z ust. § 53 ods. 9 OZ platného a účinného v čase uzatvorenia Zmluvy, čo v konaní opakovane uvádzal. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru navyiac nie je sankciou, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, ale ide len o stratu možnosti splatiť pohľadávku, ktorá v tom čase existuje, v mesačných splátkach. V žiadnom prípade teda nejde o sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť ako sankciu, nakoľko pohľadávka, ktorú má žalobca zaplatiť, vznikla už vyplatením úveru žalobcovi. Žalovaný v 3/ rade súčasne uviedol, že možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť je právom veriteľa, nie jeho povinnosťou. Pokiaľ sa žalobca omeškal so zaplacením splátok po dobu aspoň troch mesiacov a veriteľ ho upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť si toto právo uplatniť, avšak rozhodol sa ho neuplatniť, tak za splnenia týchto podmienok môže veriteľ v budúcnosti kedykoľvek – v prípade, ak sú tie podmienky naďalej zachované a teda ak spotrebiteľ naďalej neplní splátky úveru – za splnenia podmienok podľa § 565 OZ do splatnosti ďalšej splátky úveru vyhlásiť mimoriadnu splatnosť v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ. Žalovaný zdôraznil, že právny názor žalobcu, v zmysle ktorého po tom, ako veriteľ po uplynutí trojmesačnej lehoty odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú sa úver zosplatňuje, odošle výzvu podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, počká najmenej 15 dní a medzicasom po odoslaní výzvy v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ dôjde k splatnosti ďalšej splátky, tak sa výzva podľa ust. § 53 ods. 9 OZ stáva bezpredmetnou a veriteľ od tohto dňa už nie je oprávnený zosplatniť úver napriek nepretržitému omeškaniu dlžníka z dikcie ust. § 53 ods. 9 OZ nevyplýva. Ust. § 53 ods. 9 OZ totiž pojednáva len o písomnom upozornení veriteľa voči svojmu dlžníkovi (v prípade spotrebiteľskej zmluvy), t. j. upozornení veriteľa na uplatnenie práva na vyhlásenie splatnosti splátok podľa § 565 OZ, ktoré môže byť vykonané kedykoľvek za trvania omeškania dlžníka, pričom k uplatneniu práva podľa § 565 OZ môže dôjsť najskôr po uplynutí lehoty 15 dní od predmetného upozornenia a dlžník musí byť celkovo v omeškaní viac ako 3 mesiace. Ak by zákonodarca mienil týmto ustanovením umožniť vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 565 OZ výlučne v priebehu jedného mesiaca – t. j. len v období, ktoré by začalo uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky, súčasne po uplynutí 15 dní od odoslania výzvy v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ a len do splatnosti najbližšej splátky, bolo by to v ustanovení § 53 ods. 9 OZ výslovne a jednoznačne uvedené. Z dikcie uvedeného ustanovenia je však zrejmé, že spotrebiteľ musí byť upozornený na možnosť uplatniť právo podľa § 565 OZ a zároveň musí byť v nepretržitom trojmesačnom (a dlhšom) omeškaní so splácaním splátok – pričom za splnenia týchto podmienok môže veriteľ v budúcnosti kedykoľvek (za predpokladu, že sú podmienky § 565 OZ naďalej zachované a teda ak spotrebiteľ naďalej neplní splátky úveru) do splatnosti ďalšej splátky úveru vyhlásiť mimoriadnu splatnosť v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ. Ak sa veriteľ rozhodne neuplatniť toto právo, opätovne mu toto právo vznikne nesplnením ďalšej splátky úveru – pričom táto skutočnosť (nesplnenie ďalšej splátky úveru) nemá na splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ žiadny vplyv – a teda je bez právneho významu, že spotrebiteľ je v omeškaní aj štyri a viac mesiacov, nakoľko podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ, t. j. upozornenie na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ a trojmesačné omeškanie spotrebiteľa sú naďalej zachované. Žalovaný v 3/ rade zdôraznil, že výklad ust. § 53 ods. 9 OZ, ktorý na daný právny stav aplikoval žalobca, by znamenal, že vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru má dodávateľ možnosť len v prísne vymedzenom časovom období (niekoľko kalendárnych dní) – v období, ktoré by začalo uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a súčasne po uplynutí aspoň 15 dní od upozornenia dlžníka výzvou v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ, avšak len do splatnosti najbližšej splátky a následne, napriek tomu, že by mal naďalej splnené podmienky podľa ust. § 53 ods. 9 OZ (pretrvávajúce omeškanie spotrebiteľa a upozornenie na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ) by musel opätovne (bez opory v právnych predpisoch) upozorňovať spotrebiteľa, že môže uplatniť právo podľa § 565 OZ (hoci tak už urobil a platobná disciplína dlžníka sa neobnovila), pričom by takýmto výkladom mohla nastať aj taká situácia, že veriteľovi je znemožnené využitie tohto práva a to napriek splneniu všetkých podmienok na jeho využitie (omeškanie spotrebiteľa a upozornenie na možné uplatnenie tohto práva), čo považuje žalovaný za absurdné a neprijateľné. V tejto súvislosti žalovaný v 3/ rade poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax najvyššej a vyšších súdnych autorít, ktoré vo vzťahu ku skutočnosti, že právo veriteľa na zosplatnenie sa obnovuje pri splatnosti každej splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní tri mesiace,

dospeli k rovnakému právnenému názoru. Žalobca v tejto súvislosti podľa názoru žalovaného opomenul vziať do úvahy ostatné podmienky, ktoré z ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ vyplývajú, ako aj celý kontext týchto ustanovení. Žalovaný v 3/ rade má za to, že takýto výklad ust. 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ je neprípustný, voči veriteľovi v maximálnej miere šikanózný a z uvedených právnych predpisov nevyplýva, pričom je výkladom contra legem a jednoznačne nebol úmyslom zákonodarcu. Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný v 3/ rade zastáva názor, že zo strany veriteľa nedošlo k porušeniu žiadnej zákonnej povinnosti, v dôsledku čoho nemožno súhlasiť so závermi žalobcu ohľadom toho, že by uplatnenie práva podľa ust. § 565 OZ malo byť neplatným právnym úkonom – čím podľa jeho názoru následne malo byť neplatné i postúpenie pohľadávky veriteľa na žalovaného v 3/ rade (kvôli postúpeniu pohľadávky nezosplatnenej pred termínom konečnej splatnosti) – čo však žalovaný v 3/ rade rozporoval, nakoľko je z vyššie uvedeného zrejmé, že zosplatnenie bolo platné, vykonané v súlade so zákonom a postupovala sa zosplatnená pohľadávka v súlade s ust. § 92 ods. 8 ZoB. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu ohľadne určenia neplatnosti právnych úkonov špecifikovaných v jeho vyjadrení zo dňa 12.05.2025 žalovaný v 3/ rade poukázal na ust. § 137 CSP. Z tohto ustanovenia vyplýva, že určenia právnej skutočnosti, akou je aj platnosť či neplatnosť právnych úkonov, sa možno domáhať za podmienky, že možnosť určenia takejto skutočnosti vyplýva z osobitného právneho predpisu. Žalobca v podanej žalobe ani v následných vyjadreniach doposiaľ neuviedol príslušný osobitný právny predpis, z ktorého by možnosť určenia neplatnosti právnych úkonov smerujúcich k výkonu záložného práva, oznámenia o zosplatnení, oznámenia o postúpení, alebo upozornenia pred realizáciou dobrovoľnej dražby, vyplývala. Podľa názoru žalovaného v 3/ rade, žaloba na určenie neplatnosti právnych úkonov smerujúcich k výkonu záložného práva, ako žaloba podľa ust. § 137 písm. d) CSP nemá oporu v zákone, keďže možnosť jej podania nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu. Nakoľko zákon jednoznačne stanovuje, že rozhodnúť o určení právnej skutočnosti má konajúci súd oprávnenie len v prípade, ak to vyplýva z osobitného predpisu, tak skúmanie splnenia tejto podmienky je nevyhnutné pre rozhodnutie v danej veci a súd je povinný z úradnej povinnosti skúmať splnenie zákonných predpokladov na vydanie rozhodnutia o určení právnej skutočnosti. Na základe uvedeného mal žalovaný v 3/ rade za jednoznačne preukázané, že žaloby o určenie právnej skutočnosti sú prípustné len vtedy, ak ich pripúšťa osobitný predpis, napr. určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru podľa Zákonníka práce, výpovede nájmu bytu podľa Občianskeho zákonníka, uznesenia valného zhromaždenia podľa Obchodného zákonníka alebo dobrovoľnej dražby podľa zákona o dobrovoľných dražbách. S ohľadom na absenciu osobitného právneho predpisu v podanej žalobe, ako aj v následných vyjadreniach žalobcu, z ktorého by vyplývala možnosť podania predmetnej žaloby žalobcu, konajúci súd nie je v zmysle zákona oprávnený rozhodnúť o určení neplatnosti právnych úkonov tak, ako sa domáha žalobca. Na základe uvedeného mal žalovaný v 3/ rade za to, že žalobca doposiaľ adekvátne neodôvodnil a nepreukázal skutkové tvrdenia, pričom všetky jeho tvrdenia sú nejasné, zmätočné, abstraktné a nekonkrétne, z ktorého dôvodu ich žalovaný v 3/ rade považoval za účelové a neopodstatnené.

17. V podaní zo dňa 12.10.2025 žalobca uviedol, že je nesporné, že banka neplatne zosplatnila úver, pretože nepostupovala v zmysle zákona ust. § 565 Občianskeho zákonníka, pričom urobila i ďalšie neplatné právne úkony, a to začatie výkonu záložného práva, a tiež uzavretie Zmluvy o vykonaní dražby a tiež neplatne postúpila pohľadávku na žalovaného v 3/ rade. V zmysle právnej normy, a to ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, ktorá oprávňuje veriteľa použiť právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky platí, že toto právo môže použiť avšak len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Z predložených dôkazov je nesporné, že veriteľ (postupca) nepoužil právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, a to do 20.01.2015, preto mimoriadna splatnosť úveru nenastala. Keďže veriteľ (postupca) nevyzval spotrebiteľa na zaplatenie celej pohľadávky, postúpenie na postupníka je absolútne neplatné a odporuje zákonu. Žalobca poukázal i na neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve a VOP, ktoré vytvárajú značnú nerovnováhu medzi zmluvnými stranami. Podľa žalobcu názor žalovaného v 3/ rade uvádzaný vo vyjadrení, ktorým poukazuje na možnosť domáhať sa určenia právnej skutočnosti, je prekonaný, pretože v danom prípade ide o spotrebiteľský spor a žalobca sa domáha určenia neplatných právnych úkonov a neprijateľných podmienok. Právny zástupca žalovaného ako odborne zdatná osoba by mal poznať právo a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít a mal by pristupovať k problematike prejednávanej v tomto spore v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Žalobca výslovne poprel názor žalovaného v 3/ rade poukazujúci na ust. § 137 písm. d) CSP, ktoré ustanovenie je v prejednávanom prípade irelevantné. Žalobca má za to, že je možné žalovať neplatnosť právnych úkonov, a to s poukazom na ust. § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka, pričom ide o neplatné právne úkony, na ktoré súd prihliada z úradnej povinnosti a žiaľ v prejednávanom prípade súd

prvej inštancie z úradnej povinnosti doposiaľ na absolútne neplatné právne úkony neprihliadol. Žalobca v zmysle Ústavy Slovenskej republiky mal právo podať žalobu, pretože boli ohrozené jeho vlastnícke práva a zákonom chránený záujem a má právo sa domáhať neplatnosti právnych úkonov urobených žalovanými a neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, čo nie je zákonom zakázané. Neplatné právne úkony ako Výzva, v ktorej nie je špecifikovaná splátka, pre ktorú sa veriteľ rozhodol úver zosplatiť, ako i Oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 21.05.2015, ako neplatné právne úkony nie sú spôsobilé vyvolať platnosť nasledujúcich právnych úkonov, a to Oznámenia o začatí výkonu záložného práva ako i organizovanie dražby ani postúpenia pohľadávky na EOS KSI Slovensko, s.r.o. Z nepráva nevznikne právo a preto je dôvodné rozhodnúť o neplatnosti uvedených právnych úkonov, keďže právo a právom chránený záujem sú ohrozené, pričom žalovaný v 3/ rade je z pohľadu evidencie Okresného úradu katastrálny odbor D. na liste vlastníctva XXXX pre okres, obec a katastrálne územie D. uvedený ako záložný veriteľ, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 19.08.2019, pričom mu takéto právo nesvedčí, pretože postúpenie nesplatennej pohľadávky banky na postupníka EOS KSI Slovensko, s.r.o. je neplatné.

18. Súd uznesením č.k. 22Csp/132/2017-365 zo dňa 13.11.2025 nepripustil zmenu žaloby, a to z dôvodu, že výsledky doterajšieho konania nie sú podkladom na konanie o zmenenej žalobe a pripustením zmeny žaloby by si žalobca uplatňoval aj iné, ďalšie nároky ako doposiaľ. V tejto súvislosti súd poukázal i na to, že od podania žaloby v roku 2017 doposiaľ ubehlo dlhé časové obdobie a až v roku 2025 žalobca navrhol zmenu žaloby, čo je tiež v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, keďže pripustenie zmeny žaloby v tak pokročilom štádiu konania (kedy už bolo o časti žaloby žalobcu i právoplatne rozhodnuté) by viedlo k ďalšiemu predlžovaniu tohto sporu a k porušeniu zásad spravodlivého a efektívneho priebehu konania o predmetnom spore.

19. Žalobca k žalobe predložil ako dôkazy Zmluvu o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX, Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg.č. XXXXXX/XXX/X zo dňa 03.01.2007, Výpis z listu vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. D., Odpoveď MS SR zo dňa 23.03.2017, Oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 21.05.2015, Oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 12.08.2015, Tabuľku platieb splátok úveru.

20. Žalovaný v 1/ rade ako dôkazy predložil Žiadosť o čerpanie hypotekárneho úveru zo dňa 04.01.2007, Oznámenie banky k Zmluve o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX, tuzemský prevodný príkaz.

21. Žalovaný v 3/ rade ako dôkazy predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 30.07.2019, prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok, Doplňujúcu zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30.07.2019.

22. Súd na návrh strán sporu do spisu pripojil spis Okresného súdu Trnava sp. zn. 20Csp/203/2018.

23. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

24. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

25. Súd prvej inštancie po vrátení veci odvolacím súdom opätovne vykonal dokazovanie, a to vyššie uvedenými listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, keď pojednával v neprítomnosti žalovaných v 1/ a 3/ rade, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili a súhlasili s pojednávaním a rozhodnutím v ich neprítomnosti, a v neprítomnosti žalovaného v 2/ rade, ktorý mal predvolanie doručené riadne a včas, svoju neprítomnosť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, pričom z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

26. Zo Zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX vyplýva, že žalovaný v 1/ rade ako veriteľ a žalobca ako dlžník dňa 03.01.2007 uzatvorili Zmluvu podľa ustanovení § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v prípade, že účelom úveru je aj iný účel ako investícia do nehnuteľnosti). Súčasťou Zmluvy sú Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie hypotekárnych a ďalších úverov a Všeobecné obchodné podmienky Banky. Podpisom zmluvy dlžník potvrdil a vyhlásil,

že sa oboznámil s týmito Podmienkami. Na základe tejto zmluvy sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 670.000,- Sk a dlžník sa zaviazal úver splatiť, zaplatiť úroky a ďalšie príslušenstvo úveru. Úver sa na mal použiť na tento účel: Bez uvedenia účelu. Úver bol úročený úrokovou sadzbou vo výške 6,67 % p.a., ktorá bola platná do 21.12.2009. Ročná percentuálna miera nákladov na úver predstavovala 7,12 % za predpokladu čerpania celej výšky úveru a dodržania podmienok splácania, dohodnutých v tejto zmluve. Posledný možný termín čerpania úveru bol deň 20.06.2007.

27. Podmienkou čerpania úveru bolo: a) predloženie originálu výpisu z listu vlastníctva k nehnuteľnosti špecifikovanej v článku VII. tejto zmluvy vyhotoveného v deň podania návrhu na vklad záložného práva k nehnuteľnosti v prospech banky, kde bude v časti C: Ťarchy uvedené: len záložné právo podľa § 15 z.č. 182/93, b) predloženie originálu príslušnou Správou katastra potvrdeného návrhu na vklad záložného práva k nehnuteľnosti špecifikovanej v prospech banky s vyznačeným poradovým číslom vkladového konania, c) predloženie originálu Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti špecifikovanej v článku VII. tejto zmluvy v prospech banky, d) predloženie poisťnej zmluvy a poisťných podmienok k poisteniu nehnuteľnosti uvedenej v článku VII. tejto zmluvy uzavretej v ČSOB poisťovni, a.s. a doloženie Vinkulácie poisťného plnenia z tohto poistenia v prospech banky v súlade s Obchodnými podmienkami banky pre poskytovanie hypotekárnych a ďalších úverov, e) uzavretie dohody o poistení úveru pre prípad smrti alebo invalidity následkom úrazu medzi bankou a dlžníkom v súlade s požiadavkami banky, f) vykonanie úhrady poplatku za poskytnutie úveru vo výške stanovenej podľa Sadzobníka banky.

28. Zmluvné strany sa dohodli, že dlžník splatí úver najneskôr do 30 rokov od termínu jeho dočerpania. Dlžník sa zaviazal splácať úver formou anuitných splátok úveru v deň splatnosti úveru, ktorým je vždy 20. deň každého mesiaca, a to vo výške 4.310,04 Sk za predpokladu, že dlžník dočerpá celý úver v termíne podľa čl. IV. ods. 1 tejto Zmluvy.

29. Dlžník sa zaviazal zabezpečiť úver zriadením záložného práva v prospech banky k nehnuteľnosti, Dohodou o zrážkach zo mzdy dlžníka, a to pre prípad, že dlžník bude v omeškaní so splácaním úveru. Za spracovanie úveru, za ďalšie služby spojené s úverom a s jeho správou ako aj za ostatné služby, ktoré banka poskytuje dlžníkovi, patrí banke odplata, dlžník sa zaviazal uhradiť banke najmä a) poplatok za poskytnutie úveru, b) poplatok za čerpanie úveru, c) poplatky za správu úveru (podľa konkrétneho úkonu). Ak si dlžník nesplní svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo Zmluvy, Podmienok a súvisiacich zmluvných dokumentov, patrí banke úrok z omeškania ak nie je úver splácaný riadne a včas, a v ostatných prípadoch aj zmluvné pokuty a poplatky. Obidve zmluvné strany sú oprávnené túto zmluvu vypovedať bez uvedenia dôvodu, a to v období do začatia čerpania úveru. Výpovedná lehota je jeden mesiac a začína plynúť dňom doručenia písomnej výpovede druhej zmluvnej strane. Ak dlžník poruší svoje povinnosti dohodnuté zmluvou, môže banka od zmluvy odstúpiť či požadovať okamžité splatenie istiny úveru a príslušenstva.

30. Dňa 03.01.2007 bola medzi žalovaným v 1/ rade a žalobcom uzavretá Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti na zabezpečenie pohľadávok záložného veriteľa voči dlžníkovi, vyplývajúcich zo Zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX zo dňa 03.01.2007, ktorý bol poskytnutý vo výške 670.000,- Sk. Záložca ako vlastníak na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa, vrátane príslušenstva, dal záložnému veriteľovi do zálohu nižšie uvedené nehnuteľnosti: byt č. XX, X.p., vchod C. XXX, D., nachádzajúci sa v bytovom dome súp.č. XXXX na parc. č. XXXX/X a podiel 6824/417304 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, všetko zapísané na LV č. XXXX podľa výpisu z LV zo dňa 15.12.2006, vydanom Správou katastra D. v katastrálnom území D..

31. Z výpisu listu vlastníctva zo dňa 07.06.2017 č. XXXX vyplýva, že vlastníkom bytu č. XX s prísl. bol žalobca.

32. Z listu MS SR zo dňa 23.03.2017 vyplýva, že v zmluvách absentujú povinné náležitosti podľa ust. § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platnom a účinnom v čase podpísania zmlúv, a to: suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluvy uvádzajú len údaj o počte mesačných splátok a výške mesačnej splátky ako jednu sumu, z ktorej nie je zrejmé akú časť z nej predstavuje istina, akú časť úrok a akú časť iné poplatky. Zmluvy obsahujú aj neprijateľné podmienky, ktoré sú spôsobilé založiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, napr. dohoda o zrážkach zo mzdy, poplatky. Rozhodnutie o tom, že sú zmluvy z vyššie uvedených dôvodov bezúročné a bez poplatkov, závisí od posúdenia súdu. Odbor ochrany spotrebiteľa nemá

právomoc rozhodovať o právach a právom chránených záujmoch, keďže jeho oprávnenia sú zamerané len na signalizovanie nedostatkov združeniam na ochranu spotrebiteľov a štátnym orgánom. Právomoc rozhodovať konkrétne spory má súd.

33. Z oznámenia zo dňa 21.05.2015 o zosplatnení úveru vyplýva, že ČSOB, a.s. vyhlásila celý úver dňom 20.05.2015 za splatný. Dlh ku dňu 20.05.2015 predstavoval sumu 20.591,82 Eur vrátane príslušenstva a prípadných poplatkov podľa Sadzobníka ČSOB.

34. Z Oznámenia zo dňa 12.08.2015 o začatí výkonu záložného práva vyplýva, že banka eviduje pohľadávku zo Zmluvy, ktorá ku dňu 12.08.2015 predstavuje sumu vo výške 19.544,11 Eur, ktorá pozostáva z nezaplatenej istiny vo výške 18.389,33 Eur, nezaplateného úroku vo výške 737,97 Eur, z nezaplateného úroku z omeškania vo výške 380,- Eur a z nezaplatených poplatkov vo výške 36,81 Eur. Banka pristúpila k výkonu záložného práva zavkladovaného pod č. I. XX/XX formou odpredaja Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 03.01.2007.

35. Na pojednávaní žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu uviedol, že žaloba bola podaná dôvodne, pretože boli ohrozené jeho práva. A to tým, že žalovaná banka nedôvodne zosplatnila úver. Na dôkaz toho predložil žalobca výpis z úverového účtu, podľa ktorého žalobcovi boli poskytnuté finančné prostriedky, avšak nie tie, ktoré boli uvedené v úverovej zmluve vo výške 670.000,- Sk. Skutočné čerpanie bolo v dvoch tranžiaciach ako výber v hotovosti, a to 09.01.2007 v sume 550.000,- Sk a 29.01.2007 v sume 117.000,- Sk, to je spolu 667.000,- Sk, pričom zmluva bola dohodnutá na úver 670.000,- Sk. V zmysle judikatúry rozsudku Súdného dvora A. súd rozhodol, že skutočne čerpané prostriedky spotrebiteľom sú tie, ktoré dostal k dispozícii, pričom nie sú alebo neboli dohodnuté v úverovej zmluve. A preto nemožno náklady na poskytnutý úver zamieňať s poskytnutými peňažnými prostriedkami. Z evidencie, ktorú predložil žalobca, a to tabuľky úhrad, ktoré žalovaní nepopreli, vyplýva, že celkovo do dňa 21.05.2015 zaplatil žalobca vyššiu sumu ako mal zaplatiť podľa úverovej zmluvy. A to išlo o 100 splátok v sume € ak prepočítame splátky, ktoré boli určené v zmluve v korunách, išlo o 143,04 Eur. Z čoho vyplýva, že mal zaplatiť dlh 14.307,- € do dňa zosplatnenia. Avšak zaplatil 15.570,45 Eur. A napriek tomu, že nemal nedoplatok, pričom je pravda, že tie splátky boli nepravdivé, žalovaná banka sa rozhodla, že dňa 20.05.2015 úverový vzťah predčasne ukončí, a to vyhlásením mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 OZ, a súčasne podľa § 565 OZ. Pričom žalobcovi vyčíslila sumu, ktorú podľa banky jej má dlhovať, a to je sumu 20.591,82 Eur. Toto považoval žalobca za neprijateľné. A taktiež keď banku telefonicky žiadal o urovanie, banka mu uviedla, že má mesačne splácať 1.700,- Eur. Z úverového výpisu vyplýva, že aj splácal mesačne 1.700,- Eur, a to v mesiacoch 6. až 12/2015. Taktiež splácal vyššie splátky v roku 2016. A poslednú splátku uhradil v januári 2017. Celkovo zaplatil 31.841,84 Eur za úver, ktorý síce banka konverzným kurzom vyčíslila na sumu 22.239,92 Eur, avšak v čase, keď bol úver bankou dohodnutý, keď bola zmluva uzavretá, v SR platila zákonná mena slovenská koruna, a podľa kurzového lístka NBS v ten deň bol kurz 34,379 Sk za 1,- Euro. A úver, ak sa prepočítal v ten deň, došlo k výpočtu 19.488,64 Eur. Čiže spotrebiteľ mal za to, že vtedy ešte neexistovala mena € a nikto nevedel aký kurz bude stanovený 01.01.2009, a to dva roky potom ako bola uzavretá úverová zmluva 03.01.2007. Pričom aj splátka, ktorú mal platiť 4.310,04 Sk bola nižšia ako po prepočte konverzným kurzom. A to 125,37 €. Aj z toho dôvodu bez zavinenia žalobcu došlo k zvýšeniu tejto mesačnej splátky, a tým pádom aj ku kolísaniu uhrádzania splátok, keďže mal platiť vyššiu splátku, a to 143,06 Eur. Čiže tu nastala situácia, že keď sa banka rozhodla úver zosplatniť, nezohľadnila ani kurzové rozdiely, keďže bola povinná tieto kurzové rozdiely zohľadniť. A konala voči spotrebiteľovi nečestne, obchádzajúc zákon. A preto uvedené zosplatnenie a okamžitá splatnosť úveru ako taká bola s bankou urobená s poukazom na neplnenie si záväzkov spotrebiteľa, pričom nie je pravdou, že spotrebiteľ si neplnil svoje záväzky, k uvedenému dňu zosplatnenia mal ešte aj preplatené. A preto vnímal sankciu, ktorú mu banka uložila, a to mesačne platiť 1.700,- Eur až dokým nesplatí 20.000,- Eur. Pričom banka vôbec neskúmala schopnosť žalobcu - spotrebiteľa splácať uvedené splátky, čím sa dopustila konania v rozpore s odbornou starostlivosťou, a práve takáto sankcia okamžitá splatnosť záväzkov a neprimerane vysoká sankcia vo výške 1.700,- Eur mesačne je rozhodne neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) OZ. A zároveň je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 OZ ako generálnou klauzulou. Čiže žalobca má za to, že žaloba je v tejto časti dôvodná. Banka poskytla spotrebiteľovi úver spotrebiteľský, pretože má poskytnúť sumu 19.488,64 Eur, čo je nesporné. Aj napriek tomu, že banka uvádzala, že poskytla sumu 22.239,93 Eur, pričom vychádzala z prepočtu sumy 670.000,- Sk konverzným kurzom 30,126, ktorý v čase 03.01.2007 ani nasledujúce dva celé roky neexistoval. A banka neposkytla úver hypotekárny, čiže jediný úver tak ako je aj podľa zmluvy

uvedené, sa riadil podľa zákona č. 238/2001 Z.z.. Podľa žalobcu žalovaný v 3/ rade ako postupník ani nie je nositeľom žiadnej pohľadávky voči žalobcovi. Napokon pohľadávka je premlčaná ako vyplýva z rozhodnutia tunajšieho súdu, v ktorom sa žalovaný v 3/ rade domáhal zaplatenia pohľadávky, ktorú mu postúpil žalovaný v 1/ rade.

Žalobca tiež navrhol, aby súd nepriznal stranám trovy konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Poukázal na to, že pohľadávka neexistuje vzhľadom na to, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom žalovaných v 1/ až 3/ rade, o čom bolo právoplatne rozhodnuté Krajským súdom v Trnave. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca dodržal svoje zmluvné povinnosti v zmysle uzavretej prejednávanej zmluvy, nedopustil sa porušenia týchto povinností, avšak pravdepodobne niektorí zamestnanci banky konali nečestne v neprospech spotrebiteľa. A mali záujem pre údajnú pohľadávku, ktorú oznámili 09.12.2014 žalobcovi, a to omeškanie splátok vo výške 884,90 Eur, že iniciujú začatie výkonu záložného práva na jeho nehnuteľnosti dražbou. Aj napriek tomu, že táto pohľadávka nebola splatná, nebola pravá, čiže vytvárali na žalobcu nátlak psychický, že ho pripraví aj jeho rodinu o jeho byt a o jeho jediné obydlie, ako aj obydlie jeho manželky a maloletej dcéry. Rozhodne išlo o konanie v rozpore s ust. § 39 OZ. Čiže konali pracovníci v banke nečestne. A to i napriek tomu, že tieto sankcie uvalené vo výške 1.700,- Eur aj tak platil, inzerovali jeho nehnuteľnosti na webových stránkach ako nehnuteľnosti, ktoré sa majú predávať v dražbe. Išlo o nekalé konanie. A ak by takto banka nekonala, žalobca by ani na ochranu svojich práv neinicioval svoje konanie. Pritom od roku 2015 až do tohto roku žil v stave právnej neistoty, využíval zákonné prostriedky na svoju obranu. A preto má za to, že je nedôvodné, aby súd protistrane priznal nárok na náhradu trov konania.

36. Súd nevykonal ďalšie dokazovanie navrhnuté žalobcom z dôvodu, že súd nie je povinný vykonať dôkaz v prípade, že jeho prostredníctvom nemožno preukázať pre vec rozhodnú skutočnosť napríklad preto, že označený dôkaz je zjavne nespôsobilý preukázať tvrdenu skutočnosť alebo sa týka skutočnosti, ktorá je podľa hmotného práva pre rozhodnutie bezvýznamná, ako je tomu v prípade výsluchov strán sporu, keď všetky podstatné skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov a skutková stránka sporu nie je sporná. Sporné medzi stranami bolo iba právne posúdenie.

37. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

38. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zákon sa nevzťahuje na zmluvy a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu, b) o nájme, ktoré nezabezpečujú prevod vlastníckeho práva na nájomcu, c) o poskytnutí úveru bez platby úroku alebo akéhokoľvek poplatku, d) na základe ktorých sa neukladá žiadny úrok, ak spotrebiteľ súhlasí so splatením úveru jednou splátkou, e) o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver, f) na ktorých základe sa vyžaduje, že spotrebiteľ úver splatí v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov, g) o sústavnom poskytovaní služieb, za ktoré spotrebiteľ platí počas ich poskytovania v splátkach.

39. Podľa § 52 ods. 1 až 3 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. (1) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (2) Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (3)

40. Podľa § 53 ods. 1 až 4 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). (1) Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia. (2) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal

možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví, d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu, e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi, f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú, g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty, h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli, i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia. (3) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. (4)

41. Podľa § 54 ods. 1 až 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (1) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. (2)

42. Podľa § 53 ods. 9 OZ (v znení účinnom ku dňu zosplatnenia úveru), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

43. Podľa § 565 OZ (v znení účinnom ku dňu zosplatnenia úveru), ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

44. Podľa Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá nie je pre členské štáty Európskej únie priamo záväzná, avšak predstavuje významné interpretačné pravidlo a ktorá už bola transponovaná do právneho poriadku Slovenskej republiky, v zmysle článku 2 písm. a/ nekalé podmienky znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3. Podľa článku 3 bod 1 citovanej smernice, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podľa bodu 2 článku 3 tejto smernice, sa podmienka nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

45. V zmysle článku 4 citovanej smernice, bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

46. Podľa článku 5 smernice, v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2.

47. Podľa článku 6 citovanej smernice, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

48. Podľa § 151a OZ, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len „záloh“), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

49. Podľa § 151b ods. 1 OZ, záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom. Zmluva o zriadení záložného práva na hnuteľnú vec sa nemusí uzatvoriť v písomnej forme, ak záložné právo vzniká odovzdaním veci podľa tohto zákona.

50. Podľa § 151j ods. 1 OZ, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona, alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

51. Podľa § 151m ods. 4 OZ, záložca je povinný strpieť výkon záložného práva a je povinný poskytnúť záložnému veriteľovi súčinnosť potrebnú na výkon záložného práva. Najmä je povinný vydať záložnému veriteľovi záloh a doklady potrebné na prevzatie, prevod a užívanie zálohu a poskytnúť akúkoľvek inú súčinnosť určenú v zmluve o zriadení záložného práva. Rovnakú povinnosť má aj tretia osoba, ktorá má záloh alebo doklady potrebné na prevzatie, prevod a užívanie zálohu u seba.

52. Podľa § 151m ods. 6 OZ, pri výkone záložného práva koná záložný veriteľ v mene záložcu.

53. Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

54. Medzi žalobcom a žalovaným v 1/ rade bola uzatvorená Zmluva o poskytnutí úveru č. XXXXXX zo dňa 03.01.2007 spolu so Zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 03.01.2007. Pohľadávka zo zmluvy bola zabezpečená záložným právom k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre k.ú. D. vo vlastníctve žalobcu. Uvedená úverová zmluva sa v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka považuje za „absolútny obchod“, t.j. na tento právny vzťah bolo potrebné primárne aplikovať ustanovenia tretej časti Obchodného zákonníka. Zároveň sa na tento zmluvný vzťah vzťahuje aj zákonná úprava spotrebiteľských zmlúv, t.j. ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, resp. aj ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce právne úkony ako také, plnenie v splátkach a záložné právo. V danom prípade súd nemal pochybnosti, že úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným v 1/ rade je zmluvou spotrebiteľskou, nejedná sa však o spotrebiteľský úver a nie je možné aplikovať na tento zmluvný vzťah ustanovenia zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch (platného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy), a to vzhľadom na charakter poskytnutého úveru a jeho výšku (§ 1 ods. 2 písm. a) a e) predmetného zákona). Žalobca tvrdil, že zo zmluvy nevyplýva účel, avšak zo zmluvy vyplýva, že podmienkou čerpania úveru je okrem iného predloženie listu vlastníctva, návrhu na vklad vlastníckeho práva, poisťnej zmluvy k nehnuteľnosti (čl. V bod 1 zmluvy). Zo zmluvy jednoznačne vyplýva, že zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa na zmluvu aplikuje iba v prípade, že účelom úveru je aj iný účel ako investícia do nehnuteľnosti. Súd konštatuje, že iný účel ako nadobudnutie nehnuteľnosti zo zmluvy nevyplýva.

55. Vzhľadom k tomu, že o žalobe žalobcu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia a v časti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého žalobcovi zo strany žalovaného v 1/ rade už bolo právoplatne rozhodnuté, súd rozhodoval už len vo zvyšnej časti, v ktorej Krajský súd v Trnave zrušil predchádzajúci rozsudok súdu 1. inštancie s tým, že je potrebné zo strany súdu prvej inštancie posúdiť zmluvné dojednanie strán o zročnosti celého zostatku dlhu, ktorá je primárnym predpokladom posúdenia predčasnej splatnosti dlhu a taktiež odstrániť vadu žaloby (v časti určenia, že právne úkony žalovaného v 1/ rade smerujúce k realizácii výkonu záložného práva sú neplatné) a posúdiť prípustnosť žaloby.

56. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca úver riadne načerpal, avšak neplnil si svoju povinnosť úver riadne splácať. Žalovaný v 1/ rade využil právo úver predčasne zosplatiť podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ.

57. Žalobca v žalobe namietal, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, okamžitú splatnosť považoval za neprijateľne vysokú sankciu a neprijateľnú podmienku, Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti považoval za nekalú prax. Súd tieto námietky žalobcu vyhodnotil ako nedôvodné.

58. Z ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že podmienka nie je neprijateľnou, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny (nie cena plnenia), ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. V danom prípade uvedené bolo splnené. Dohoda o možnosti okamžitého splatenia osobitne v spojení s ustanovením § 565 OZ spĺňa uvedené kritériá. Táto dohoda je prijateľná, zákon ju dokonca výslovne pripúšťa.

59. Plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach. Ak sa tak stane, veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie.

60. Zákon v ustanovení § 565 OZ umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu.

61. Veriteľ tak môže s dlžníkom uzavrieť dohodu o tom, že mu pohľadávku zaplatí v splátkach, ktorých výšku a podmienky splácania dohodnú. Dlžník je povinný splácať pohľadávku len v určenej (dohodnutej) výške. Ak bolo v súdnom rozhodnutí alebo v dohode účastníkov určené, že pri nesplnení niektorej splátky nastane splatnosť celej pohľadávky (príp. zvyšku nezaplatenej pohľadávky), veriteľovi vzniká právo uplatňovať voči dlžníkovi celú pohľadávku (resp. jej nezaplatený zvyšok) v prípade, keď dlžník nedodrži dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok alebo súdne rozhodnutie o povolení splátok.

62. Čo sa týka predčasného zosplatenia úveru, pri predčasnom zosplatení budú považované za neprijateľné také zmluvné podmienky, ktoré umožňujú predčasné (okamžité) zosplatenie aj v prípade neospravedliteľného omylu, vyvolaného neúmyselne alebo v prípade neúmyselne vyvolaného omylu, ktorý je nepodstatný, uvádzajú príliš neurčité dôvody pre zosplatenie, uvádzajú nedostatočne závažné (materiálne) dôvody alebo umožňujú predčasné zosplatenie bez poskytnutia dodatočnej lehoty na plnenie. Rozhodnutiami SD EÚ bola postupne rozvinutá doktrína transparentnosti v spotrebiteľských dojednaniach podľa čl. 5 Smernice Rady 93/13/EHS ako samostatného dôvodu neprijateľnosti. V našom právnom poriadku je príkaz transparentnosti transponovaný do § 4 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z.z.. Akceleračné klauzuly by mali byť natoľko jednoznačné, aby spotrebiteľ vedel predvídať situácie, kedy sa aplikujú.

63. V rozhodnutí C-421/14 B. F. H. okrem iného stanovil, že „pokiaľ ide o posúdenie vnútroštátnym súdom prípadnej nekalej povahy podmienky týkajúcej sa splatnosti celého dlhu z dôvodu neplnenia povinností zo strany dlžníka počas určitého obdobia, je úlohou tohto súdu preskúmať, či možnosť predajcu alebo dodávateľa rozhodnúť o splatnosti celého úveru závisí od toho, že si spotrebiteľ nesplnil povinnosť, ktorá je v spornom zmluvnom vzťahu podstatná, či sa táto možnosť priznáva v prípadoch, v ktorých je takéto nesplnenie povinnosti dostatočne závažné z hľadiska doby splácania úveru a jeho výšky, či táto možnosť predstavuje odchýlku od právnych predpisov uplatniteľných v danej oblasti pri neexistencii osobitných zmluvných ustanovení a či vnútroštátne právo stanovuje primerané a účinné prostriedky, ktoré spotrebiteľovi, na ktorého sa takéto podmienka uplatní, umožnia, aby odvrátil účinky takejto splatnosti úveru“.

64. Zmluvné podmienky upravujúce možnosť mimoriadneho zosplatenia úveru musia byť jasné a primerané a jednoznačne nemôžu stavať spotrebiteľa do nevýhodnejšej pozície oproti veriteľovi, a to osobitne pokiaľ ide o právo banky vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, odstúpiť od zmluvy alebo ju vypovedať. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že zmluvné podmienky spôsobujú v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán

v neprospech spotrebiteľa, keď umožňujú vyhlásenie predčasnej splatnosti celého úveru z dôvodov, ktoré sú formulované príliš široko, nejednoznačne a môžu byť zo strany banky uplatnené svojvoľne. Zároveň tiež, ak sú netransparentné. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 23. apríla 2015 vo veci C-96/14 J. I. K. F. L. M. H., v ktorom Súdny dvor spresnil, že požiadavka transparentnosti zmluvných podmienok stanovená Smernicou 93/13 nemôže byť obmedzená len na ich zrozumiteľnosť z formálneho a gramatického hľadiska. Naopak, keďže systém ochrany zavedený Smernicou 93/13 vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s podnikateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, najmä pokiaľ ide o úroveň informovanosti, táto požiadavka transparentnosti sa musí chápať široko (obdobne aj v rozsudku N. M. N. A., C-26/13, ako aj O., C-143/13). Ďalej Súdny dvor Európskej únie rovnako zdôraznil, že zmluvné podmienky možno považovať za sformulované jasne a zrozumiteľne, ak sú pre spotrebiteľa zrozumiteľné nielen z gramatického hľadiska, ale zároveň transparentne opisujú konkrétne fungovanie poisťného mechanizmu s prihliadnutím na zmluvný rámec, do ktorého patria, aby spotrebiteľ bol schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré z toho pre neho vyplývajú. Pokiaľ to tak nie je, vnútroštátny súd môže posúdiť prípadný klamlivý charakter dotknutej podmienky. Súdny dvor Európskej únie pritom ustálil, že zmluvné podmienky musia byť „vždy“ formulované jasne a zrozumiteľne (N. M. N. A., C-26/13). Zároveň jednotlivé dôvody predčasného ukončenia zmluvy musia byť natoľko závažné, aby odôvodnili tak zásadné následky pre spotrebiteľa, ako je strata výhody splátok.

65. Súd v zmysle rozsudku Krajského súdu v Trnave preskúmal zmluvu a zistil, že v danom prípade si strany v zmluve v čl. VI. bod 2. dohodli splatnosť splátky 20. deň v mesiaci a v čl. IX. bod 7. právo požadovať okamžité splatenie istiny úveru a príslušenstva pre prípad porušenia povinností dlžníka. Žalovaný v 1/ rade dodržal pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru všetky zákonné podmienky a postupoval v súlade so zákonom, najmä § 53 ods. 9 a § 565 OZ. V zmysle uvedených zmluvných dojednaní bol žalovaný v 1/ rade oprávnený vyhlásiť úver za splatný vrátane úrokov a poplatkov jednorazovo pred termínom splatnosti ak dlžník neuhradí svoje splatné peňažné záväzky v termíne ich splatnosti. Na základe uvedeného je zrejmé, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bolo v prípade predmetnej zmluvy možné a žalovaný v 1/ rade uvedenú možnosť použil len na prípad, ktorý nie je v rozpore s § 565 OZ, teda uvedené mimoriadne zosplatenie úveru nespôsobilo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa a neodchýľuje sa od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, práve naopak bolo vykonané v prísnom súlade s ustanoveniami OZ.

66. Pri predčasnom zosplatení je možné považovať tieto dojednania za neprijateľné zmluvné podmienky ak umožňujú predčasné zosplatenie aj v prípade neospravedlňovateľného omylu, vyvolaného neúmyselne alebo v prípade neúmyselne vyvolaného omylu, ktorý je nepodstatný, ak uvádzajú nedostatočne závažné dôvody alebo ak umožňujú predčasné zosplatenie bez poskytnutia dodatočnej lehoty na plnenie. Tieto klauzuly by mali byť natoľko jednoznačné, aby spotrebiteľ vedel predvídať situácie, kedy sa aplikujú. V danom prípade toto zmluvné dojednanie (čl. IX. bod 7.) bolo formulované jasne, jednoznačne a nebolo koncipované tak, aby bolo zo strany žalovaného v 1/ rade uplatňované svojvoľne. Uvedenú zmluvnú podmienku predčasného splatenia dlhu z hľadiska obligatorného prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách považuje súd za určitú a zrozumiteľnú a má za to, že ju nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd zdôrazňuje, že právo veriteľa na predčasné zosplatenie úveru (vyhlásenie okamžitej splatnosti celého dlhu) je zákonným inštitútom podľa Občianskeho zákonníka, a preto samo o sebe nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

67. Čo sa týka tvrdení žalobcu, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou mala byť sankcia, za ktorú žalobca považoval výšku splátky úveru po mimoriadnom zosplatení úveru vo výške 1.700,- Eur, v tejto súvislosti súd poukazuje na to, že po mimoriadnom zosplatení úveru (vyhlásení predčasnej splatnosti) vzniká dlžníkovi povinnosť jednorazovo vrátiť celú zostávajúcu istinu, úroky a poplatky kapitalizované ku dňu zosplatenia. Veriteľ tak má právo žiadať uhradiť celú sumu naraz, tak ako tomu bolo i v tomto prípade, kedy žalovaný v 1/ rade mimoriadne zosplatal úver poskytnutý žalobcovi. To, že žalovaný v 1/ rade nežiadal o úhradu zosplateného úveru naraz a jednorázovo, ale umožnil žalobcovi i po zosplatení úveru splácať v splátkach vo výške 1.700,- Eur, nie je možné považovať za sankciu, ale práve naopak za úľavu oproti jednorázovej úhrade úveru. To znamená, že veriteľ môže (ale nemusí) súhlasiť s postupným splácaním dlhu zo zosplateného úveru. Rovnako tak ani žalovaný v 1/ rade nemusel umožniť žalobcovi

splácať úver v mesačných splátkach vo výške 1.700,- Eur, preto išlo nie o sankciu žalovaného v 1/ rade voči žalobcovi, ale o ústupok voči nemu.

68. Súd tiež zdôrazňuje, že splátky určené žalovaným v 1/ rade žalobcovi na úhradu úveru po jeho mimoriadnom zosplatnení nemožno absolútne považovať za zmluvnú podmienku, keďže uvedené nevyplýva a nie je ustanovené v zmluve uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v 1/ rade, a preto túto možnosť danú žalobcovi zo strany žalovaného v 1/ rade nie je možné podrobiť preskúmaniu čo sa týka neprijateľných zmluvných podmienok, pretože neexistuje žiadny zmluvný text (klausula), ktorý by mohol byť vyhlásený za neplatný pre neprijateľnosť. Prieskum podľa § 53 Občianskeho zákonníka sa týka len podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy a ktoré spotrebiteľ nemohol individuálne ovplyvniť, pričom splátky umožnené žalobcovi na splácanie zosplatneného úveru nie sú súčasťou žiadnej zmluvy a žiadneho zmluvného dojednaní.

69. V tejto súvislosti súd tiež poukazuje na to, že neprijateľná podmienka nevedie k údajnému následku vo forme neplatnosti celého právneho úkonu. Neprijateľné podmienky majú charakter dojednaní vedľajších (t.j. nie podstatných, existencia ktorých podmieňuje platnosť zmluvy) a nespôsobujú neplatnosť zmluvy. Zároveň z hľadiska neplatnosti niektorej z neprijateľných podmienok uvedených v § 53 Občianskeho zákonníka v spotrebiteľskej zmluve je možné aplikovať § 41 Občianskeho zákonníka o čiastočnej neplatnosti právneho úkonu. V žiadnom prípade však neprijateľné podmienky úverovej zmluvy nespôsobujú neplatnosť úverovej zmluvy.

70. Súd je tak toho názoru, že došlo k platnému mimoriadnemu zosplatneniu úveru, keďže ide o zákonné oprávnenie veriteľa podľa § 565 OZ a zákonné oprávnenie nemôže byť neprijateľnou podmienkou, a preto žalobu žalobcu v časti o určenie, že žalovaným v 1/ rade použitá okamžitá splatnosť záväzkov ako neprimerane vysoká sankcia spojená s neplnením záväzkov je neprijateľná zmluvná podmienka vo výroku I. rozsudku zamietol.

71. Čo sa týka tvrdení žalobcu o nesprávnom prepočte výšky sumy poskytnutého úveru od 01.01.2009 pri prechode Slovenskej republiky na menu euro, tú súd uvádza, že v zmysle § 8 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ku dňu zavedenia eura boli banky povinné bezodplatne zabezpečiť a vykonať konverziu bezhotovostných peňažných prostriedkov, ktoré sú v nich uložené alebo ktoré poskytli v slovenských korunách, na eurá, a to prepočtom a zaokrúhlením na eurá podľa konverzného kurzu a ďalších pravidiel pre prechod na euro a postupom podľa tohto zákona a osobitných predpisov. V zmysle nariadenia Rady (ES) č. 694/2008, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 2866/98 o výmenných kurzoch medzi eurom a menami členských štátov prijímajúcich euro, bol kurz stanovený na úrovni centrálnej parity v mechanizme výmenných kurzov ERM II, teda 1 € = 30,1260 SKK. Tento kurz bol jediným zákonným koeficientom, ktorý sa musel použiť pri prepočte všetkých hodnôt v spotrebiteľských zmluvách k 1. januáru 2009. Vzhľadom k uvedenému sa súd nestotožnil s tvrdením žalobcu, že výška poskytnutého úveru mala byť prepočítaná konverzným kurzom 34,379 Sk za 1,- Euro, pretože zo strany žalovaného v 1/ rade došlo k správne prepočtu výšky poskytnutého úveru žalobcovi konverzným kurzom 30,126 SK za 1,- Euro.

72. Žalobca žalobou taktiež požadoval určenie právnych úkonov žalovaného v 1/ rade smerujúcich k realizácii výkonu záložného práva zo Zmluvy o zriadení záložného práva za neplatné. Konkrétne právne úkony žalobca uviedol vo svojom podaní zo dňa 12.05.2025, a to právny úkon žalovaného v 1/ rade Oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 21.05.2015, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 08.08.2019 na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. a Upozornenie pred realizáciou dobrovoľnej dražby zo dňa 19.08.2019 na návrh žalovaného v 1/ rade. Súd ako prvé v tejto súvislosti konštatuje, že zo strany žalobcu počas priebehu celého konania neboli špecifikované žiadne dôvody, ktoré by údajnú neplatnosť úkonov smerujúcich k výkonu záložného práva mali spôsobiť.

73. Čo sa týka tejto časti žaloby žalobcu, je potrebné uviesť, že v niektorých prípadoch hmotné právo (osobitný predpis) pripúšťa žaloby na určenie právnej skutočnosti, ktorou je neplatnosť (prípadne neúčinnosť) právneho úkonu alebo neplatnosť konania, ktoré je „podobné“ právne úkonu. Určovacie spory podľa Civilného sporového poriadku sú upravené v § 137 CSP. Žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu je určovacou žalobou, ktorej predmetom je určenie právnej skutočnosti, a to právnej skutočnosti inej ako je určenie práva, teoreticky sa tak môže jednať, ak boli splnené procesné podmienky o žalobu podľa § 137 písm. d) CSP. V tomto ustanovení sú určené dve podmienky, ktoré musia byť

splnené kumulatívne, a to a) musí ísť o určenie právnej skutočnosti, právnej skutočnosti inej ako je určenie práva a b) určenie takejto právnej skutočnosti musí explicitne vyplývať z osobitného predpisu. Pri žalobách o určenie právnej skutočnosti sa ustanovenie § 137 písm. d) CSP o naliehavom právnom záujme nezmieňuje, jeho preukazovanie teda nie je pre prípustnosť takejto určovacej žaloby podstatné. Prípustnosť takejto špecifickej určovacej žaloby musí tvrdiť a preukázať žalobca, a to uvedením konkrétnej právnej normy, ktorá má uvedené určenie explicitne pripúšťať, napr. neplatnosť skončenia pracovného pomeru, neplatnosť dobrovoľnej dražby a podobne. Ak v právnom poriadku takáto osobitná právna norma nie je, nejde o žalobu procesne prípustnú. Záujmom zákonodarcu bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti/platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu žaloby určovacej.

74. Predpokladom na prejednanie takejto žaloby je teda preukázanie existencie právnej normy umožňujúcej žalovať na takéto určenie. Ak takáto právna norma nie je, je vylúčené, aby mohla byť určovacia žaloba s takýmto obsahom procesne prípustná.

75. Z vykonaného dokazovania tak vyplynulo, že žaloba žalobcu nebola podaná dôvodne ani v tejto časti. Civilný sporový poriadok žalobu o určenie právnej skutočnosti (ktorou je aj žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu) pripúšťa len vtedy, ak určenie právnej skutočnosti vyplýva z osobitného predpisu. Súd však poukazuje na to, že neexistuje zákonné zmocnenie na „procesnú možnosť“ podania žaloby o neplatnosť úkonov, ako je oznámenie o zosplatnení úveru, oznámenie o postúpení pohľadávky a upozornenie pred realizáciou dobrovoľnej dražby. Pre prípustnosť žaloby o určenie právnej skutočnosti - neplatnosti právneho úkonu pritom nestačí, že osobitný predpis stanovuje podmienky (ne)platnosti právneho úkonu, ale musí výslovne stanoviť aj možnosť domáhať sa určenia tejto právnej skutočnosti na súde. Právna norma umožňujúca žalovať o určenie neplatnosti vyššie uvedených právnych úkonov konkretizovaných žalobcom, tu nie je a ani nebola. Z uvedených skutočností vyplýva, že nie sú splnené nevyhnutné procesné podmienky resp. predpoklady, na základe ktorých by mohlo dôjsť k prejednaniu takéhoto nároku, resp. na základe ktorých by bolo možné hovoriť o spôsobilom predmete určovacieho súdneho konania. Dôsledkom uvedeného je, že takúto žalobu je nutné bez akéhokoľvek meritórneho pojednávania zamietnuť. Vychádzajúc z týchto záverov súd žalobu v tejto časti pre jej neprípustnosť podľa § 137 písm. d) CSP tiež vo výroku I. rozsudku zamietol.

76. Nad rámec však súd dopĺňa, že ako aj v prípade výkonu zákonného oprávnenia žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, tak aj v prípade úkonov smerujúcich k výkonu záložného práva ide o výkon zákonného oprávnenia veriteľa, pričom zákon umožňuje namietať nezákonnosť dobrovoľnej dražby až po jej uskutočnení v zmysle príslušných ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách.

77. Záložný veriteľ realizuje výkon záložného práva na základe § 151a OZ ak pohľadávka dlžníka nie je včas a riadne splnená. Podstatou dobrovoľnej dražby v zmysle jej platnej právnej úpravy je dohoda vlastníka veci s dražobníkom o dražbe určitého predmetu, pričom platí, že vlastník veci môže poveriť inú osobu, aby dala pokyn na vydraženie veci. Občiansky zákonník vychádza z toho, že samotné uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva so sebou prináša možnosť pre záložného veriteľa na základe § 151j ods. 1 OZ, ak pohľadávka dlžníka nie je včas a riadne splnená, speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby, pričom vystupuje ako zástupca záložcu. Uvedené oprávnenie vyplýva priamo z § 151m ods. 6 OZ, podľa ktorého pri výkone dražby záložný veriteľ koná v mene záložcu. Vzhľadom na uvedené sa dobrovoľná dražba odvíja od predchádzajúceho úkonu vlastníka, ktorý uzatvorením záložnej zmluvy dáva súhlas na budúce speňaženie určitého svojho majetku určitým spôsobom regulovaným právom (zákon o dobrovoľných dražbách).

78. Záložná zmluva v danom prípade obsahuje náležitosti podľa § 151a OZ - jasne sú vymedzené strany - záložný veriteľ a záložca, pohľadávka, pre ktorú je zriadená zmluva (zabezpečovaná pohľadávka), predmet záložného práva (záloh), z ktorého bude pohľadávka uspokojená. Predmet záložného práva je zároveň riadne špecifikovaný v súlade s príslušným LV č. XXXX, k.ú D..

79. Žalobca namietal výkon záložného práva, ktorý sa má priečiť dobrým mravom. Súd konštatuje, že keďže ide o zákonom aprobovaný výkon oprávnenia veriteľa, nemôže ísť o výkon v rozpore s dobrými mravmi. Nespokojnosť s výkonom záložného práva neznamená jeho nesúlad so zákonom alebo dobrými mravmi. Žalobca si mohol pred podpisom zmlúv zabezpečiť odbornú pomoc v podobe konzultácií s

advokátom, či združením na ochranu spotrebiteľa. Vyjadrením dobrých mravov je aj plnenie si svojich zákonných, či zmluvných povinností.

80. Žalobca ignoruje zásadnú skutočnosť, že nesplácal úver riadne a včas. Až na základe porušenia jeho povinnosti splácať úver riadne a včas žalovaný v 1/ rade pristúpil k predčasnej splatnosti úveru. A až následne žalovaný v 1/ rade ako záložný veriteľ pristúpil k výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby, a to o niekoľko mesiacov neskôr prostredníctvom žalovaného v 2/ rade ako dražobníka. Zároveň síce žaloba žalobcu smeruje aj proti žalovanému v 2/ rade, avšak vo vzťahu k nemu žalobca vo veci samej nenavrhol žiadne rozhodnutie, na základe čoho súd tiež konštatuje, že voči žalovanému v 2/ rade nie je daná pasívna vecná legitímácia, keď voči nemu nesmeruje žiadna povinnosť, ku ktorej by ho mal súd zaviazat'.

81. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

82. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

83. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

84. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

85. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (1). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (2).

86. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa.

87. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. To však neznamená, že tým vytvára priestor na nekontrolovanú voľnú úvahu súdu. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry (pozri k tomu napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2MCdo 17/2009, sp. zn. 5Cdo 67/2010 či sp. zn. 3MCdo 46/2012) nemožno § 257 považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľie), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Strane, ktorá mala vo veci úspech, nemožno nepriznať náhradu trov podľa výnimočného ustanovenia len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodnutia o určitom druhu nárokov.

88. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa. Takéto skutočnosti týkajúce sa osobných, majetkových a zárobkových pomerov žalobcu však v konaní o tomto spore tvrdené neboli.

89. Súd pri zisťovaní existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa posudzoval tvrdenia žalobcu, že žalobca dodržal svoje zmluvné povinnosti v zmysle uzavretej prejednávanej zmluvy, nedopustil sa porušenia týchto povinností, avšak pravdepodobne niektorí zamestnanci banky konali nečestne v neprospech spotrebiteľa, vytvárali na žalobcu psychický nátlak, že ho pripravia aj jeho rodinu o jeho byt a o jeho jediné obydlie, inzerovali jeho nehnuteľnosti na webových stránkach ako nehnuteľnosti, ktoré sa majú predávať v dražbe, pričom išlo o nekalé konanie. Pri skúmaní, či existujú osobné, majetkové, zárobkové pomery alebo iné dôvody odôvodňujúce použitie ust. § 257 CSP však súd zistil, že žalobca počas konania neuviedol žiadne skutočnosti, z ktorých by vyplynula existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa a ním tvrdené skutočnosti sú len jeho subjektívnymi pocitmi nepodloženými žiadnym rozhodnutím súdu. Počas celého tohto sporového konania žalobca uvádzal tieto skutočnosti, ktoré sa však ukázali ako nepravdivé, keďže žalovaný v 1/ rade voči žalobcovi vykonával len platné právne úkony a využíval zákonné možnosti dané mu OZ a ďalšími zákonmi, z ktorého dôvodu bola žaloba žalobcu i v konečnom dôsledku zamietnutá. Súd opakovane zdôrazňuje, že mimoriadne zosplatnenie úveru bolo žalovaným v 1/ rade realizované platne a na základe ustanovení OZ a že výkon záložného práva, vrátane dobrovoľných dražieb, sa nepovažuje za protiústavný zásah do vlastníckych práv, pokiaľ prebieha v súlade so zákonom ako tomu bolo i v tomto prípade. Výkon záložného práva je legálnym nástrojom na uspokojenie záložného veriteľa v prípade, že dlžník nespláca svoj záväzok a zároveň výkon záložného práva je zákonným procesom, ktorý prebieha bez ohľadu na subjektívne pocity dlžníka, ak sú splnené zákonné podmienky, pričom súd zdôrazňuje, že žalobca vlastnoručne a dobrovoľne podpísal Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam. Pociť "psychického nátlaku" sám o sebe nie je právnym dôvodom na zastavenie výkonu záložného práva, ak veriteľ postupuje v súlade so zákonom. Zároveň žalobcov samotný subjektívny pocit nečestného konania zamestnancov banky v danom prípade nestačí na to, aby súd žalovaným v 1/ až 3/ rade nepriznal nárok na náhradu trov konania.

90. S poukazom na uvedené súd nezistil skutočnosti odôvodňujúce použitie ust. § 257 CSP. Súd však považuje za potrebné poukázať i na skutočnosť, že práve žalobca je tým subjektom v konaní, ktorý má oprávnenie disponovať žalobou. Práve žalobca je ten, kto iniciuje konanie na súde, a má právo v prípade ak to uzná za vhodné zobrať žalobu späť. Žalobca v čase podania žaloby ako aj počas konania musel byť uzrozumený aj s tým, že jedna zo strán môže byť v konaní úplne alebo čiastočne neúspešná, a to najmä v situácii, kedy žalobca podal žalobu, ktorá bola v časti neprípustná v zmysle ustanovení CSP. Situácia by bola iná v prípade, ak by k náhrade trov konania mal byť zaviazaný neúspešný žalovaný, ktorý nemá oprávnenie disponovať žalobou.

91. S poukazom na vyššie uvedené súd dospel k záveru o neexistencii dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane žalobcu odôvodňujúcich úplné alebo čiastočné nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia žalovaným v 1/ až 3/ rade, v dôsledku čoho o trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď žalovaní v 1/ až 3/ rade boli v konaní v celom rozsahu úspešní, keďže žaloba žalobcu bola v konečnom dôsledku v celom rozsahu zamietnutá. Podľa rovnakých ustanovení a so zohľadnením rovnakého úspechu (či povinnosti náhrady trov konania) rozhodol súd aj vo vzťahu k trovám prvoinštančného ako aj odvolacieho konania, keď konanie na prvoinštančnom a odvolacom súde je jedným celkom a nerozdeľuje sa na samostatné časti z hľadiska úspechu, keď relevantný je konečný výsledok konania poukazujúci na celkový výsledok sporu a celkovú dôvodnosť uplatňovania (bránenia) nárokov strán. V zmysle uvedeného, keď žaloba žalobcu bola v celom rozsahu zamietnutá, majú žalovaní v 1/ až 3/ rade voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku II. rozsudku. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

22Csp/132/2017

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z. z.).